

Національний архів Фонду Ріхарда Ваґнера в Байроті поповнився цінними рукописами, переданими приватним колекціонером з Нью-Йорка. До нього експонати перебували в особистому архіві давньої шанувальниці Ваґнера і постійної гості фестивалів Ваґнера Mary Burrell. Після смерті композитора вона збирала матеріал для його біографії, яку так і не написала.

У 1978 Національний архів придбав більшу частину її колекції. Серед нинішніх же надбань - листи, які писали сестри Ваґнера Ottilie Brockhaus і Klara Wolfram, а також рукописи, що раніше належали першій дружині композитора. Найвідомішим документом є лист Ріхарда Ваґнера Матільді Везендонк, що датується квітнем 1858 року. Колись цей лист потрапив до рук його дружини, що пролило світло на стосунки Ваґнера і Везендонк. Вона була музою композитора.
У Національному архіві ставляться до документів з великим інтересом, оскільки раніше ці джерела не були доступні байротської сім'ї Ваґнера - дружині Козимі, синові Зіґфріду та їх нащадкам.